

РЕШЕНИЕ

№ 7727

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3388** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение по НАХД № 9963/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 97-ми състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 1692/23.03.2012 г., издадено от началника на Митница Столична. С НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв. на основание чл.110, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) за нарушение по чл. 87, ал.6 от ЗАДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], с която се иска неговата отмяна като неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Касаторът твърди, че наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Сочи се, че неправилно СРС е приел, че въведените на територията на страната стоки- моторни масла са освободени за потребление на територията на друга държава- членка. Посочва, че в Уведомлението по чл. 76в от ЗАДС не е визирано, че това са стоки освободени за потребление на територията на друга държава – членка.

Ответникът – Митница Столична, в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд от фактическа страна е приел, че търговско дружество [фирма], с ЕИК[ЕИК] на 12.09.2011 г. е подало Уведомление вх. № К47-0759/12.09.2011г. по чл. 76в от ЗАДС за получаване на акцизни стоки – моторни масла с код по КН 27101981, освободени за потребление на територията на друга държава членка. На 07.10.2011г. [фирма] е подало в компетентното митническо учреждение – Митница Столична акцизна декларация за енергийни продукти и електрическа енергия, регистрирана в Система за управление на акцизите /СУА 2.1/ под № BG005800/01-02231/.

За това, че към 29.09.2011г. [фирма] не е изпълнило установеното в чл.87, ал.6 от ЗАДС задължение за подаване в компетентното митническо учреждение - Митница Столична на акцизна декларация в 14 –дневен срок от получаването на стоките на 01.11.2011г. на търговско дружество е съставен АУАН № 1778. Въз основа на тези констатации е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Деянито е квалифицирано като нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС.

Софийския районен съд е установил релевантната фактическа обстановка, като от правна страна е изложил подробни мотиви, които настоящият състав не споделя.

Основателен е доводът на касатора, че както актът за установяване на административно нарушение, така и НП не съдържат констатация процесните акцизни стоки да са освободени от потребление в друга държава членка по смисъла на чл.76в ЗАДС. Доколкото административнонаказващият орган носи изцяло тежестта да докаже извършването на нарушението, за което е издал НП, не може да се приеме, че фактът на подаване на акцизна декларация за същите стоки от страна на дружеството установява по несъмнен начин съществуването на негово задължение в хипотезата на чл. 87, ал.6 от ЗАДС. Последната изисква подаването на акцизна декларация в случаите по случаите по чл. 20, ал. 2, т. 12, 13 и [19](#) от същия закон. Достатъчно основание за отмяна на НП в случая е липсата на конкретно посочена в него хипотеза измежду възможните състави на нарушение, която издателят на НП е счел за осъществена. Съществен порок на НП е обстоятелството, че в него не е изложена правна квалификация на нарушението, а съдържанието на същото НП предполага извод, че вероятно административният орган е приел, че за дружеството е съществувало задължение да подаде декларация, тъй като стоките са освободени за потребление по смисъла на чл.20, ал.2, т.13 ЗАДС. Както беше посочено по-горе, това обстоятелство не е установено по несъмнен начин, а необходимостта да бъде тълкувана волята на издателя на процесното НП сама по себе си налага извода за неговата незаконосъобразност.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по НАХД № 9963/2012 г. на Софийски районен съд, НО,
97-ми състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1692/2011 от 23.03.2012 г., издадено от
началника на Митница Столична.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.